

[Bomholt.]

disse Mennesker, og det er af den største samfundsøkonomiske Betydning, at Fiskeriet udvikles, men bedst vilde det selvfølgelig være, om Organisationerne selv tog Initiativet hertil. Der er, gør jeg opmærksom paa, nedsat en Fiskerikommission, den har arbejdet gennem længere Tid, og jeg kunde ønske, at denne Kommissions Arbejde blev fremskyndet, saaledes at Resultatet kunde foreligge inden alt for længe. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister om at tage denne Henstilling under Overvejelse. Der kan være adskilligt at overveje vedrørende Hjemmemarkedet, Licensordningen, Prisolitikken o. s. v. Jeg vilde jo tro, at Andelstanken kunde frugtbares i Fiskerierhvervet trods de Skuffelser, der er lidt; man skulde tro, der kunde skabes et mere rationelt Samvirke i Fiskerierhvervet i disse Tider, hvor Radio og andre Meddelelsesmidler er vel udviklede. En saadan konstruktiv Erhvervspolitik, der tilsigter en bedre Udnyttelse til alles Gavn, skal imidlertid helst føres frem af Erhvervets egne Folk.

Hvad i øvrigt kommunistiske Forespørgsler og Dagsordener m. v. angaar, har de hidtil ikke haft mere Værdi end det Papir, de var trykt paa. En Tryksag som den, der her foreligger fra D. K. P., kan passende sammen med den stillede Dagsorden gaa videre til P. P. K.

Hans Pinstrup: Da det er mig bekendt, at der er indledet Samtaler mellem Dansk Fiskeriforening og Ministeren vedrørende Fiskerierhvervets Stilling og de store Stormskader, der er sket i Efteraaret, og som anslaaes til ca. 600 000 Kr. — alene paa Strækningen Skagen til Hals er Skaden paa Fiskernes Redskaber opgjort til 150 000 Kr. —, og at disse Forhandlinger om faa Dage vil blive videreført, kan Forespørgselen for saa vidt siges at være overflødig; Sagen er altsaa allerede ført frem af Dansk Fiskeriforening. Fra vor Side vil vi stille os velvilligt til Nyanskaffelser af Fiskeredskaber, idet vi finder, det er klogt, at Fiskerne faar Støtte hertil, saa at de kan blive ved deres Erhverv fremfor at skulle fylde op i de arbejdsløse og understøttedes Rækker. Jeg tilsiger mit Partis Støtte hertil, naar Undersøgelsen af Redskabsskaderne er afsluttet. Den enkelte Fisker skulde nødig slaas ud af sit Erhverv, fordi han ikke magter at skaffe sig nye Redskaber i Stedet for de af de stærke Storme ødelagte. Jeg udtaler Haabet om, at Forhandlingerne mellem

Fiskeriforeningen og Ministeren maa føre til en hurtig Afgørelse.

Fibiger: Naar der inden for et Erhverv sker en Katastrofe eller et større Uheld, er det gerne saadan, at Statsmagten kommer de paagældende til Hjælp. Saadan var det i Foraaret med Hensyn til Landmændene i Anledning af Sandstormene, og saadan har det været over for andre Erhverv ved lignende Lejligheder. Vejen har i de sidste Aar gerne været den, at man gennem Organisationerne samlede Materiale og derefter gik til Ministerium og Rigsdag for at opnaa det man vilde, og saadan vil det ogsaa ske i Aar i Anledning af den Skade, der er sket paa Fiskernes Redskaber. Hvorvidt Skaderne har været større i Aar end i andre Aar, ved jeg ikke, der kommer jo Efteraarstorme hvert Aar, men det vil jo nu blive gjort op, og jeg kan sige paa mit Partis Vegne, at naar Forholdene er oplyst, er vi meget villige til at yde Støtte, saadan som vi altid har gjort det i lignende Tilfælde.

Hertil vil jeg gerne føje, at det skulde nødig være saadan, at man, fordi der kommer en Storm om Efteraaret — det gør der jo hvert Aar —, straks løber til Lovgivningsmagten for at faa Hjælp. Det skulde jo helst være saadan, at man inden for dette som andre Erhverv var indstillet paa at kunne tage et saadant Tab. Jeg er imidlertid ganske klar over, at saaledes som Fiskerierhvervet er stillet for Tiden, kan det ikke tage Tabet, fordi Fiskerne virkelig er i Nød. Jeg kender jo bedst Forholdene ved Limfjorden og langs den aabne Vestkyst, og jeg ved, at der har de overhovedet ikke noget at staa imod med, naar de faar selv det mindste Tab. Det er i Virkeligheden meget beskæmmende, at det skal være saadan inden for et Eksporterhverv, som Fiskeriet jo er, at man er saa daarligt stillet, at man, hver Gang der sker det mindste, maa søge Hjælp.

Da der nu er blevet Debat om Sagen — hvad der i Virkeligheden ikke havde været nødvendigt, for saa vidt angaar det foreliggende Spørgsmaal, for det var kommet frem ad anden Vej —, vil jeg gerne sige, at min og mit Partis Opfattelse er, at der maa gøres noget for selve Erhvervet, saaledes at det bliver sat i Stand til at klare en Katastrofe, naar den da ikke er af for stort Omfang. Naar jeg tænker paa Forholdene oppe hos os, med den aabne Kyst, har man efter min Opfattelse været meget karrig med at komme Fiskerne til Hjælp, naar der skulde bygges Støttemoler o. lign. ved Fiskerlejer. Nu har man i de sidste